

УДК 364-43

DOI 10.18372/2786-5495.1.15791

Савельчук Ірина Борисівна

доктор педагогічних наук, доцент,
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

ІНСТРУМЕНТИ АКТИВНОГО ЗАЛУЧЕННЯ МАЙБУТНІХ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ ДО ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Анотація. У статті розглядається проблема залучення студентів до інноваційної діяльності засобами освітніх технологій професійної підготовки. Пріоритетним залишається питання ресурсного забезпечення, яке сприятиме створенню інноваційного освітнього середовища професійної підготовки. Акцентовано увагу на необхідності застосування інноваційних, інтерактивних технологій підготовки майбутніх соціальних працівників. Визначено інструменти, які можуть забезпечити активне залучення студентів до інноваційної діяльності.

Ключові слова: інноваційна діяльність, майбутні соціальні працівники, інструменти залучення, освітнє інноваційне середовище.

Annotation. The article considers the problem of involving students in innovative activities by means of educational technologies of professional training. The issue of resource provision, which will contribute to the creation of an innovative educational environment for professional training, remains a priority. Emphasis is placed on the need to use innovative, interactive technologies to train future social workers. The tools that can ensure the active involvement of students in innovative activities are identified.

Keywords: innovation activity, future social workers, tools of involvement, educational innovation environment.

Здійснення підготовки соціальних працівників в умовах інноваційного освітнього середовища неможлива без технологічних освітніх інновацій, які мають значний ресурсний потенціал щодо реалізації конкретних форм та методів та особливості поєднання традиційних та інноваційних освітніх технологій. Правильно організований процес поєднання технологічних ресурсних можливостей традиційних та інноваційних форм навчання дозволить сформувати у майбутніх фахівців соціальної сфери відповідний рівень професіоналізму, професійної культури, скорегувати взаємодію державних закладів соціальної сфери, громадських й благодійних організацій, зокрема в умовах надання допомоги й підтримки соціально незахищеним верстам населення. Водночас, застосування сучасних освітніх технологій, зокрема інформаційно-комунікативних технологій потребує динамічної розвиненої системи ресурсного забезпечення професійної підготовки майбутніх фахівців особливо в умовах здійснення дистанційної освіти.

Саме тому, функціонування інноваційного освітнього середовища закладів вищої освіти має наявні організаційно-технологічні ресурси для змістового й процесуального забезпечення підготовки соціальних працівників. Визначення сукупності форм, методів й прийомів, що використовуються академічною спільнотою університету задля покращення якості викладання дисциплін соціального спрямування, підвищення організації проходження різних видів практик стає важливим для ресурсного забезпечення підготовки соціальних працівників.

Ресурсне забезпечення може розглядатися як інструменти впливу на особистісний і професійний розвиток академічної спільноти як активних учасників освітнього процесу. Тому практична реалізація засобів підготовки повинна підвищувати не тільки здатність викладачів до застосування інноваційних форм та методів освітнього процесу, але й сприяти

активному залученню студентів до інноваційної діяльності та стимулювати розвиток інноваційного потенціалу особистості майбутнього соціального працівника [1, с. 216-222].

Необхідність організаційно-технологічного забезпечення підготовки соціальних працівників в умовах інноваційного освітнього середовища полягатиме нарощування інноваційного потенціалу майбутніх соціальних працівників для розробки й впровадження інновацій в практичну соціальну роботу. Саме визначення впливу суб'єктів (суспільство, організація, особистість) на інноваційний розвиток дозволяє переосмислити значення інноваційного потенціалу як відображення динаміки інноваційного розвитку у такому напрямку:

- розуміння нового у якості соціальної цінності;
- створення умов для інноваційної діяльності;
- прийняття результатів інноваційної діяльності [1, с. 47].

На підставі цього зроблено висновок щодо ролі особистості в інноваційному процесі та значення прояву її «внутрішнього ресурсу, який надає можливість розробити ефективні інструменти соціального управління інноваційною сферою на рівні суб'єкта інноваційної діяльності» [1, с. 55].

Отже, за умов досконалого організаційно-технологічного забезпечення підготовки соціальних працівників створюються можливості для належного функціонування інноваційного освітнього середовища закладів вищої освіти, оскільки відбувається, з одного боку, удосконалення нормативно-правової бази партнерської взаємодії при вирішенні завдань підготовки фахівців соціальної сфери, а з іншого, спрямування роботи державних закладів соціальної сфери та неурядових організацій щодо створення належних умов для підготовки студентів до впровадження інновацій в практику соціальної роботи.

Загалом завдання інноваційного оновлення підготовки соціальних працівників повинні вирішуватися шляхом поліпшення нормативно-правової бази розвитку співпраці державних та неурядових інституцій, здатних покращити якість підготовки соціальних працівників, активізувати діяльність щодо проведення спільних заходів, конкурсів, проектів тощо.

У такій ситуації суттєво зростає технологічне значення інноваційності освітнього середовища закладів вищої освіти, в першу чергу, тих форм, методів та засобів навчання, які являють собою традиційний інструментарій професійної підготовки соціальних працівників, що у загальному поєднанні дозволяють забезпечити ефективність та результативність підготовки до інноваційної діяльності в галузі соціальної роботи. Організація інноваційно орієнтованого середовища повинна вплинути на оновлення професійної підготовки майбутніх соціальних працівників, оскільки соціальна освіта виступає як інноваційна форма професійної підготовки фахівців соціальної сфери, і водночас, як сучасна освіта, що забезпечує умови для виховання, навчання і розвитку особистісно-професійного потенціалу студентів різних спеціальностей та з різними можливостями.

Таким чином, вирішення проблеми технологічності професійної підготовки майбутніх фахівців соціальної сфери спрямовано на обґрунтування шляхів ефективного впровадження до системи освіти в галузі соціальної роботи сучасних освітніх технологій, які дозволять усунути розбіжності й протиріччя, що склалися між теоретичної та практичної складовими підготовки майбутніх соціальних працівників до інноваційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Карпова Ю.А. (2004). *Введение в социологию инноватики*. Учеб. пособие. СПб.: Питер, 192.
2. Савельчук І.Б. (2014). Розвиток інноваційного потенціалу майбутніх соціальних працівників як орієнтир оновлення системи професійної підготовки. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка (педагогічні науки)*. 5 (288). березень, Ч.1., 216-222.